

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

6. Cauete à fermento Pharisæorum & Sadducæorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

Ioan. 7.

miraculis probetur meritò desideramus, tum quia planè noua est & inaudita, tū quia nullis hactenus miraculis illustrata est. Pharifæi & Sadducæi non in eo peccabant, quòd ad cōfirmationem doctrinæ Christi penitus noua signa petebant (nam ad illam confirmandam plurima signa Christus studio fecit, dicens tandem: *Si mihi non creditis, operibus credite*) sed tum quia signum è cælo petebāt, quasi genus miraculi Christo præscribentes, tum quia post tam multa & tam illustria præstata miracula, illis non contenti, noua semper postulabant. Nunc Calvinus cum suis nouis dogmatibus nullum miraculum facere potuit, re tandem infeliciter Geneuæ tentata, Matthæo quodam, qui se mortuum fingeret, vt à Caluino suscitari videretur, verè & miserè extincto. Nec ab eo signum de cælo, sed vel minimum in terra miraculū exigitur. A deo nihil affine aut simile habet cū Pharifæorum impudentia, quod Catholicis impudenter impingit Calvinus.

6. Cauete à fermento Pharifæorum & Sadducæorum.

Cap. 24.

Qvod per fermentum Pharifæorum hoc loco Hieronymus & Hilarius in suis cōmentariis ipsam legem Moisaicam & literam eius intelligi volunt, sensus ille non ad intentum Christi, sed veluti ipsorum & nostris tēporibus magis conueniens, (quibus videlicet nunc lex illa quo ad sua ceremonialia & literam occidentem fermentum est) ab illis traditus fuit: idque docendi gratia: quod apud veteres interpretes frequenter obseruare licet. Ipsa enim lex adhuc Christo hæc loquente adeo vigeat, vt infra dicturus sit: *Super cathedram Moysis sederunt Scribae & Pharifæi. Quacunque ergo dicunt vobis, facite & seruate.* Quæ verba non sunt huic loco contraria. Hic enim iubet Christus suos cauere non ab eorum doctrina quam super cathedram Moysis sedentes docēt, id est, quam per continuam maiorum successionem à Moysè acceperant, sed ab eorum fermento, id est, priuata & propria eorum doctrina ab ipsis adiuuenta (nam & ideo Sadducæos illis adiunxit, qui super cathedram Moysis non sedebant, sed propria tantum fermenta docuerunt) qualis est hodie hæreticorum omnium maximè Calvinistarum doctrina à seipsis excogitata, dum nouis suis & vitiosis dogmatibus ita oppressam tenent diuinarum Scripturarum, maximè Euangelicæ & Apostolicæ doctrinam, vt stantibus eorum cōmentariis ac nouis Dei verbi corruptelis, nihil in fide sanū, nihil in Scriptura

prura integrum maneat. Citius ignis aquæ miscbitur quàm
 ut Caluini figmenta cum Euangelio quis conciliet. Quare
 qui Christi discipulus esse vult, ab hæreticorū hodie & Cal-
 uini maximè fermentis purum se seruare imprimis studeat.
 De hoc argumento plura vide in Prompt. Cath. Dom. 7. post
 Pent. ad illa verba: *Attendite vobis*, &c. Item ser. 3. Pent. ad illa
 verba: *Alienum non sequuntur, sed fugiunt ab eo*. Caluinus ta-
 men hoc loco contra Pontificiam & Ecclesiasticam doctri-
 nam magnum se argumētum obseruasse putat. Sic enim scri-
 bit. *Videndum est quorū doctrinam cauere velit Dominus. Tunc
 certè penes Scribas & sacerdotes ordinaria erat Ecclesiæ pote-
 stas, in quibus priuatum tenebant Pharisei. Quum nominatim
 ab eorum doctrina prohibeat suos Christus, sequitur repudian-
 dos esse omnes quia sua figmenta admiscunt verbo Dei, vel quic-
 quam alienum ingerunt, quocunque tandem polleat honoris gra-
 du vel titulo superbiant. Quare maledicta & prauaricatrix est
 eorum subiectio, qui se vltro Papa cōmentis & legibus subiiciunt.*
 Hoc Caluini argumentum omnium rebellionum hæretico-
 rum fundamentum est, multiplicitate & ineptia labo-
 rans. Primum, nō sequitur Ecclesiæ magistros fermentatam
 & corruptam doctrinam tradere posse, eo quòd Synagogæ
 magistri Scribæ & Pharisei eam tradiderint. Firmiores qui-
 pe sunt Ecclesiæ promissiones quàm Synagogæ. Illi enim di-
 ctum est: *Porta inferi non praualebunt aduersus eam*. Rursum:
Spiritus S. docebit vos omnem veritatem in æternum. Denique:
Ego vobiscum sum vsque ad consummationem sæculi. Synagogæ
 error ac lapsus non solum possibilis, sed & prædictus erat.
 Secundò, quæ Synagogæ magistri etiam corrupti illi ex ca-
 thedra Moysis dicebant, id est, iuxta doctrinam à maioribus
 suis continua successione accepta, ea facienda & seruanda es-
 se Christus docet. Fermentum à quo cauere iubet, priuata &
 recens erat quorundam adinuentio. Quo sanè sensu priuatus
 quispiam in Ecclesia Episcopus aut sacerdos non ex cathedra
 antiquitus tradita, sed ex suo cerebro propria quædam & no-
 ua dogmatizans audiendus non est. Tertio quando Ecclesia-
 rum magistri vel ex cathedra docent, vel sua fermenta ob-
 trudunt, non cuiusuis è populo, sed aliorum superiorum Pa-
 storum & Synodalis maximè autoritatis est iudicare. Quar-
 to si Caluini argumentum simpliciter admittatur, nec ipse
 Caluinus nec alius quispiam hæreticus magister autorita-
 tem docendi diu retinebit; sed non obstante ministerij sui
 honore & dignitate, facillimè à quolibet reiicietur quod do-

*Synagoga
 error non
 probat pos-
 sibile Ec-
 clesiæ erro-
 rem.*

*Matth. 16.
 Ioan. 14.
 Matth. 28.*

cet, tanquam fermentum Pharisaicum: sicuti & olim *idem licuit* Valentinianis quod Valentino (ait in Præscript. Tertullianus) & hodie *idem licuit* Lutheranis quod Luthero, qui ab illo maximo numero desciverunt, sicut ipse ab Ecclesia desciverat. Nihil ergo hoc Caluini argumento magis impium, nihil ineptius. Sunt autem hæc omnia latius explicata in opere nostro de Princip. fidei, potissimum verò libro 2. cap. 11. & lib. 10. cap. 4.

18. *Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non præualebunt aduersus eam.*

Totum hunc locum Caluinus nouo commentario peruertit. Ait Simonem Petrum vocari, *quia uiuus in templo Dei lapis suam stabilitatem retinebat. Super hanc petram* exponit, esse Christi fidem super quam non tantum Simon, sed & omnes alij fundati sancto consensu in spirituale ædificium aptantur: & quicquid piorum in mûdo futurum erat, Petro aggregare Christum voluisse. Non præualebunt aduersus eam, exponit de Ecclesiæ quidem inuicta firmitate intelligi, sed quod de corpore Ecclesiæ dicitur, *ad singula eius membra pertinere, quatenus unum sunt in Christo: & quicunque in Christo uniti Christum mediatorem agnoscunt, in finem usque ab omni noxa tuti manebunt.* Hæc ille. Ita insigni impostura ac fraude totum hunc locum peruertit. Quæ Christus de vnus Petri & successorum eius persona dixerat, ad quemlibet fidelem trahit. Quæ de totius Ecclesiæ firmitate Christus promisit, ad specialem fidem & certitudinem salutis in quolibet credente contorquet. Ita non solum verum sensum peruertit, sed & impio dogmati de vnica piorum fide in amissibili hanc Scripturam subseruire facit. Verum autem & genuinum ex Patribus depromptum horum verborum sensum, totiusque loci vim & doctrinam vberius explicatam vide in Prompt. Cath. in festo SS. Petri & Pauli. Iam verò hæc verba, *Tibi dabo clauis regni caelorum, vni* Petro singulariter dicta, ad omnes Euangelij ministros transfert Caluinus, & totam clauium potestatem in verbi ministerio ac prædicatione ponit. Contra quam duplicem huius loci corruptionem vide à nobis disputata in Prompt. Cathol. loco citato.